

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Disputatio Theologica Fridericana, De Peccato Originali,
Mortali Et Veniali, Martino Becano Opposita, Qvam Divina
Favente Gratia**

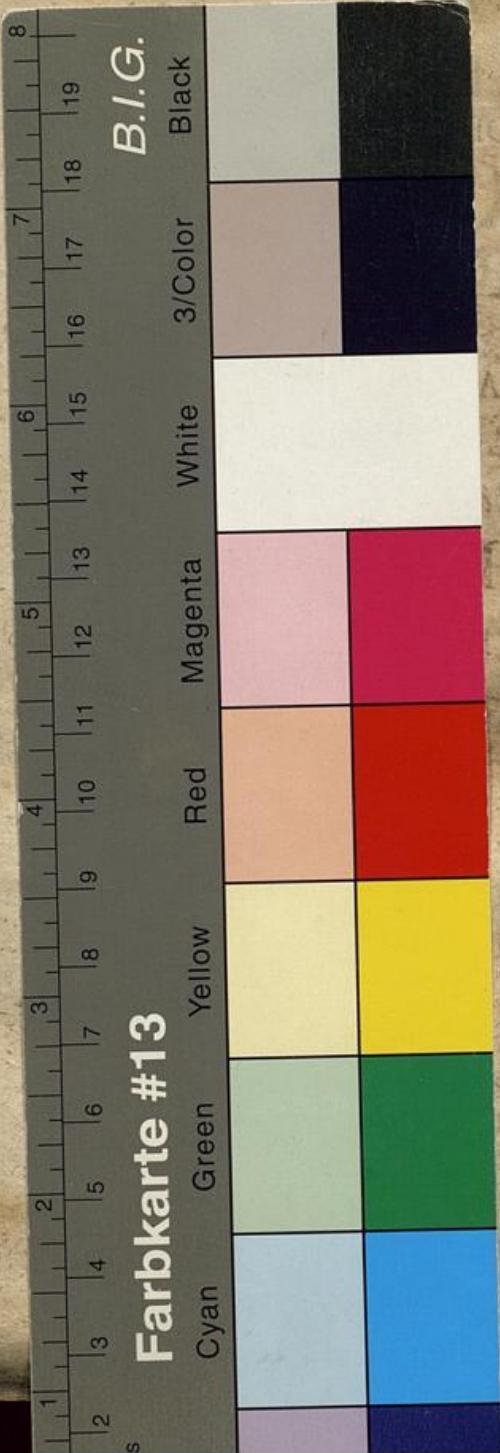
Franck, Christoph

Kiloni[i], [MDCCIII?]

VD18 13272659

Farbkarte

urn:nbn:de:gbv:45:1-15866

condidit, Col. III. 10; ex parte voluntatis, ad justitiam & sanctitatem veram, Eph. IV. 24. Quamdiu autem renovatio nostra in intellectu, voluntate, & appetitu sensitivo, non est perfecta; tamdiu carentia justitiae originalis & corruptio in iisdem non est perfecte sublata. Hinc caro concupiscit adversus spiritum, Gal. IV. 17. Ubi vocem, caro, non ad solum appetitum sensitivum, ut vult Beccanus, sed etiam ad intellectum & voluntatem referendam esse, liquido docent sequentia, quando inter opera carnis initio vs. 20: *idolatria*, & in fine ejusdem *hereses* enumerantur: quae sane intellectus & voluntatis opera sunt.

POSTERIOR QUÆSTIO.

An peccatum mortale & veniale distinguantur ex natura rei?

I. Beccanus, illustratus hanc quæstionem, an præter peccata mortalia sint etiam aliqua venialia? scribit num. II: Ut hoc intelligatur, notandum est ex D. Thoma in 2. 2. quæst. 88. art. 2. nomen peccati venialis tripliciter usurpari. (1.) pro veniali ex eventu (2) pro veniali ex causa. (3.) pro veniali ex natura. Veniale ex eventu dicitur, cuius veniam consequimur. Veniale ex causa, quod aliquo modo venia dignum est, eo quod non ex malitia, sed ex passione vel ignorantia commissum est, iuxta illud Apostoli 1. Tim. 1. 13. Fui blasphemus, & persecutor; sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. Veniale ex natura dicitur, quod nec mortem animæ adfert, nec æterna poena per se dignum est. De hoc solo agimus, quia hoc proprio oppositur peccato mortali

B. 3

